

[Undervisningsministeren.]

af skattelovgivningen og af reglerne om fordelingen af en række offentlige indtægter og udgifter mellem stat og kommuner.

Jeg finder anledning til også at nævne den ændring, at amtsskolekonsulenternes lønninger m. v. er foreslået medtaget i lærerlønningsloven, medens amtsskolekonsulenternes lønvilkår m. v. hidtil har været fastsat i § 21 i loven om det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn.

Alt i alt finder jeg, at lovforslaget frembyder en række fordele, både hvad angår lærerstandens lønmæssige placering, der må erkendes i de senere år at have ligget i underkanten af, hvad der er rimeligt, og i henseende til lovens rent tekniske opbygning. Det er mig derfor en glæde at kunne fremsætte dette lovforslag, der som nævnt hviler på det dygtige og påskønnelsesværdige arbejde, som er udført af lønningskommissionen.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.*

Således som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det fremsatte forslag i overensstemmelse med den indstilling, der er afgivet af lønningskommissionen af 1954 og indeholdes i kommissionens 3. betænkning, hvori der gøres udførligt rede for forslagens enkeltheder. Jeg skal i det hele henvise til denne betænkningens indhold, men ønsker dog at fremsætte forskellige bemærkninger i tilknytning til betænkningens detaljerede redegørelse.

Folkekirkens lønningsvæsen har, som det vil være det høje ting bekendt, hidtil været ordnet ved 2 love: lov nr. 417 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønningsvæsen i København og på Frederiksberg og lov nr. 418 af samme dato om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m. Denne deling har sin begrundelse i de forskellige forhold, der har gjort sig gældende såvel med hensyn til de for præsterne gældende lønsatser som lønningsmidlernes tilvejebringelse og administration samt med hensyn til reglerne vedrørende

kirkebetjeningens ansættelses- og lønningsforhold. Men den for provinsen gældende lov har indeholdt hovedparten af de fælles regler, hvorfor der i den for København og Frederiksberg gældende lov i ikke ringe omfang må henvises til provinslovens bestemmelser. Der er nu foreslået lønsatser, som er fælles for hele landet, og man har herefter sammenarbejdet de 2 love til én fælles lov. Selv om det har været nødvendigt at optage afsnit, der indeholder de særlige regler henholdsvis for provinsen og for København og Frederiksberg, er den fælles lov en forenkling, som jeg synes man må hilse med tilfredshed. Det må imidlertid indrømmes, at sammenfattelsen af de 2 love i én lov i nogen grad vanskeliggør behandlingen af det fremsatte lovforslag. For at lette arbejdet er der derfor udarbejdet fortegnelser, der angiver, hvilke bestemmelser i det nye lovforslag der svarer til de hidtidige bestemmelser med angivelse af paragrafbetegnelse. Jeg håber, at det herefter ikke vil være for besværligt at sammenholde lovforslagets enkelte bestemmelser med de tilsvarende nugældende.

Med hensyn til det foreslåede nye lønssystem skal jeg anføre, at der i overensstemmelse med de principper, der er lagt til grund ved udarbejdelsen af det for statens tjenestemænd foreslåede lønssystem, og også i overensstemmelse med Den danske Præsteforenings ønsker er foreslået en meget væsentlig forenkling for præstelønningsernes vedkommende. Der har hidtil været 4 lønningsklasser henholdsvis for København-Frederiksberg og for provinsen, altså i realiteten 8 lønningsklasser. Nu foreslås der for præsterne vedkommende i alt kun 3 lønningsklasser, og langt hovedparten af præsterne henføres til en fælles lønklasse, hvorved præsterne lønningsmæssigt tænkes sidestillet med det i statens tjeneste ansatte akademisk uddannede personale (19. og 24. lønningsklasse, således som disse klasser er foreslået for statstjenestemænd), når bortses fra tjenestemænd, der er placeret i de egentlige topstillinger. En sådan lønningsmæssig placering har været stærkt ønsket af præsterne organisation, der herved har villet opnå, at det sikres præsterne, at de kan få en passende lønningsmæssig placering uden hensyn til forflyttelsesmulighederne, der jo i høj grad er afhængige af menigheds-